

සැලලිහිණි සංදේශය

සැලලිහිණි සංදේශය නොටගමුවේ ශ්‍රී රාහුල නිමියන්ගේ ප්‍රතිභා පූර්ණ කවීත්වය විදහාපාන කැඩපතයි. විමසන්න.

සැලලිහිණි සංදේශය නොටගමුවේ විජයබා පරිවෙණාධිපති ශ්‍රී රාහුල නිමියන් විසින් රචනා කරන ලද්දකි. මෙය ලියවුණේ (පබැදුවේ) සිංහල සාහිත්‍යයේ ස්වර්ණමය යුගය වූ කෝට්ටේ යුගයේය. මේ යුගයේ රචිත සන්දේශ 05 කි. එනම් පරෙවි සන්දේශය, ගිරා සංදේශය, නංස සන්දේශය, කෝකිල සන්දේශය හා සැලලිහිණි සන්දේශයයි. සැලලිහිණි සන්දේශය අනෙක් සන්දේශ වලට වඩා නවතාවයෙන් කියවිය හැකි සන්දේශයකි. මෙය රචනා කරන ලද්දේ කෝට්ටේ යුගයේ රාජ්‍යය කළ සත් වෙනි පැරකුම්බා නිරිඳුන්ගේ දියණිය වූ උලකුඩය දේවියට සුදුසු පුත්රවතක් ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලමින් කැලණියේ විභීෂණ දෙවියන් වෙත යැවෙන අස්නක් ලෙසිනි. සැලලිහිණි සන්දේශයට අමතරව රාහුල නිමියන්

සැලළුනිණි සන්දේශය

ලෙසිනි. සැලළුනිණි සන්දේශයට අමතරව රාහුල නිමියන් විසින් රචිත අනෙක් ග්‍රන්ථ වන්නේ පරෙවි සන්දේශය හා සිංහලයෙහි මහා කාව්‍ය ග්‍රන්ථයක් වන කාව්‍ය ශේඛරයයි. පරෙවි සන්දේශය සිරි රහල් නිමියන් තුරුණුවියේ දී පැරකුම්බා නිරිදුගේ වැඩිමහල් දියණිය වූ වඳ්‍රාවතී කුමරියට සුදුසු ස්වාමියකු ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලමින් උපුල්වන් දෙවියන්ට කෙරෙන අස්නක නියායෙන් කෙරුණි. එසේම කාව්‍ය ශේඛරයද රචනා කරන ලද්දේ එම රජුගේ කණිටු දියණිය වූ උලකුඩය දෙවියගේ ඇරයුමෙන් බව එම කාව්‍යයෙහි ආරම්භයෙහිම සඳහන් ය. කාව්‍යයෙහි ඇති ප්‍රතිභාව අලංකාරියන් දැක ඇත්තේ මෙසේය. ඒ සඳහා ඔවුහු විවිධ නිර්වචන ඉදිරිපත් කළහ. "කවෙ: ප්‍රතිභෙව නිකෂායතේ" "ප්‍රතිභාව වූ කලී කවියාගේ හණගලයි" "ඇති දෙයක් හෝ නැති දෙයක් හෝ ඇති දෙයක්ම නැටියට පාඨකයා තුළට ප්‍රවේශ කරවීම කවියාගේ කාර්යයයි"

සැලලිහිණි සංදේශය

ඕවනසාලෝක""කවීන් කාව්‍යකරණයට පෙළෙඹෙන්නේ
ප්‍රතිභා ශක්තිය නිසාය. ව්‍යුත්පන්නි හා අන්‍යාසය එය
පෝෂණය කරයි"" කාව්‍ය නිලක""අළුත් අළුත් දේ ප්‍රබුදුවා
ගැනීමේ හැකියාව ප්‍රතිභාවයි" -හට්ටනෙෆත-මේ අනුව
ප්‍රතිභා පූර්ණ කවියා යනු ඝෘෂිවරයෙක් වරෙක් බඳුය. ඔහු
තමාට වඩා අඩු වැටහීම ශක්තියකින් යුත් අනෙක් අය
කෙරෙහි තමා උගත් භාෂා මාධ්‍යය උපයෝගී කරගෙන තමා
සතුව පවත්නා පිබිදුණු හැඟීමෙන් හා මහත් වූ
පරිකල්පනයෙන් යුතු වූ හැඟීම සහෘදයන් වෙත
සම්ප්‍රේෂණය කරවයි.තොටගමුවේ සිරි රහල් නිමියන් ද
එබඳු උසස් ප්‍රතිභා ශක්ති යෙන් සමලංකෘත වූ අගනා
කවියෙකි. සැලලිහිණි සංදේශය සඳහා අප කවියා වැය කොට
ඇත්තේ පද්‍ය 108 ක් වැනි සුළු ප්‍රමාණයකි. කවියා ගේ
ප්‍රතිභාව පෙන්නුම් කරවන එක් ලක්ෂණයක් ලෙස එය
දැක්විය හැකි ය. භාවිතාකොට ඇත්තේ අඩු කවි ප්‍රමාණයක්
වූ ව ද එයින් සංදේශයේ පරිපූර්ණ කවිත්වයට හානියක් වී

සැලළුනිණි සංදේශය

නැත.* කෙටි ගමන් මඟ* සංකෂ්ප්ත වැනුම් වලින් යුක්තවීම*
මනා ශබ්දාථි සුසංයෝගය යනාදී විවිතර කාව්‍යත්මක
රසනාව පුර්ණ හා පරිකල්පන ඥාණයෙන් පරිපූර්ණ කෘතියක්
ලෙසිනි. ඒ අනුව සැලළුනිණි කතුවරයාගේ ප්‍රතිනාපුර්ණ
කවිත්වය විෂ ද වන පණනල නම් මෙම සැලළුනිණිය යැයි
සඳහන් කළහොත් අනිශ්‍යෝක්තියක් නොවනු ඇත. එසේම
එම ලක්ෂණයන් මෙම සන්දේශ කාව්‍යය පුරාම දක්නට
ඇත.*දූත ආසි වැණුම * කලාපණනදී වැණුම* ප්‍රසිද්ධ
නායකයින් * නළගන වැණුම* ගෙන යා යුතු තැන *
විහිෂණ නිරිඳු වැණුම* ජයවර්ධන පුර වර්ණනාව *
සන්දේශය* මඟ වැණුම * දූත ආසි වැණුම සැලළුනිණියේ
සම්ප්‍රදාය පැහැදිලි කිරීමෙන් තව තවත් එම තත්ත්වයන්
මනාව විෂද වේ. සන්දේශයෙහි මුල්ම ගීය යාගී නම් ගීයකින්
ආරම්භ කර ඇති අතර දසපද හැල්ලකින් සන්දේශ කාරකයා
වර්ණනා කරයි. ඒ සඳහා යොදාගෙන ඇත්තේ සරළ උපමාය.
ඔව්නසය ගුණයෙන් පරිපූර්ණය. ඒ තුළින්ද මෙහි විවිතරතාව
නිවැර වේ. ප්‍රභාවිත විතරයක් පාඨකයා තුළ ජනිත කරයි.

සැලළුනිණි සංදේශය

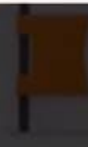
පුල්මල් කෙසරු මෙන් - රන්වනි කෙලෙසරණ යුගසපුමල්
කැලෙව් තුඩමද රනිනි මනන රනිලුපුල් දෙලෙව් සම්වනි පිය
පිය පත රමලින් කල රූ එමි එබැවින් ි නුබින් එන ව ර

සංදේශ භාරකයා යැවූ සැලළුනිණි නම් පක්ෂියා මේ තුළින්
වණිනා කරයි. ඔහුගේ පාද යුග්මය පිපුණු මල්වල රේණු මෙන්
රන්වන් පාටය හොටය සපුමල් කැකුලක් මෙන් මදුරන්
පැහැයෙන් යුක්තය. පියාපත් නිල් මහනෙල් පෙති දෙකක් හා
සමානය. එසේ වූ ඔබව ගුවනින් එන කල මල් වලින් කරණලද
රුවක් සේය. යනුවෙන් රචනාකරණ කතුවරයාගේ වණිනා
වාතුය්‍යය මනාව විගද වේ. සැලළුනිණි සන්දේශයෙහි
සුන්දරත්වය රැඳී ඇත්තේ එහි එන වණිනාවලය. ඒ අනුව
රහල් නිමියන් ස්වභාව සෞන්දර්ය වණිනා කිරීමේදී සහභූ
චිත්තසන්නානයේ චිත්ත රූප ජනිත කරවීමෙනිලා සමත් කමක්
දක්වා ඇත. ජයවර්ධන පුරයේ සිට කැලණිය තෙක් කෙටි
මඟක හමුවන ස්වභාවික සුන්දරත්වය ලගන්නා සුළුය.
වමන්කාර ජනක යි. නැවුම් කාවේර්‍යන්තීන්ගෙන්
භාවෝද්දීපනය කොට නොනැවතී ප්‍රඥප්තිය ද සහභූ
සිත් තුළ ජනිත කරවයි. සන්දේශ භාරකයාට කොන්තගම්
තොටින් එතෙරවීමට පවසන අවස්ථාව තවත් එක්
අවස්ථාවකි.

සැලලිහිණි සංදේශය

පෙරව සඳ කිරණ පිපි කුමුදු මල් වටින්නරව නඹර පෙනි ගිලි
දිය නලා ා පිටින්නරව සිහි ඇතිව පරතෙරට යන
අටින්නරව පියාසර සකි කොන්න ගං නොටින්

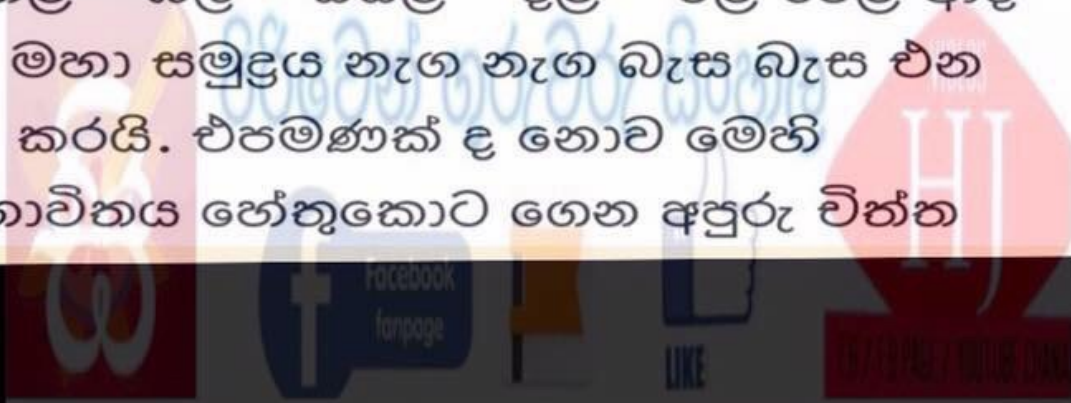
කුමුදු මල් පිපී ඇත. එසේ පිපී ඇත්තේ සඳකිරණ
පොරවාගෙනය. පරවු නෙළුම් මල්වලින් ගිලිහුණු පෙනි දිය
නලා පිට පාවෙයි. සොබා දහමේ මේ දෙයාකාර ස්වභාවයට
දර්ශනය කොට පරතෙරට යන අරමුණින් කොන්නගම් නොටින්
පියාසර කරන්න යනුවෙන් උක්ත සඳහන් පද්‍යයෙන් මනාව
පැහැදිලි කරයි. මෙහි පද සංකටකයෙහි අපූර්වත්වය නිසා
උත්පාදනය වන ධ්වනියත් රසභාවයත් වර්ධනය වන අතර
සහෘද සිත් සතන් තුළ බුද්ධියද විකසිත කරවන සුලුය. එසේ
ම ලොකු කුඩා සියලු දෙනා සංජානනය කොට ඇති මනා
සමුද්‍රය ඇසුරෙන් කවියා දක්වන අපූරු සිතුවම ඉතා
අග්‍රගණ්‍ය ය. චිත්ත රූප දනවන සුලුය. රසභාවයත් වඩා
වර්ධනය කරයි.

සැළලිහිණි සංදේශය

වළඳින අදහසින් මෙන් සුරඟන අඟ නනල බල සසල දළ
රළ පෙළ නුඹ නැගෙ නවෙළළ ස ගැවසි මුතුසක් පබළු
බබළු නබලමන මුහුද එම සඳ උතුරෙන් පෙනෙන න

සුළඟක් වේගයෙන් සෙළවෙන්නා වූ රළ පන්තීන් ආකාසයට
නැගෙන්නේ පුරුෂයකු අත් ඔසවන්නා ලෙසින්ය. ඒ කුමක්
සඳහා ද ආකාශය මනහර ලඟන්නා කාන්තාවකි. ඇය වැළඳ
ගැනීමේ අටියෙන්ය. යනුවෙන් අපූර්වාකාරයෙන් විතරනය
කොට ඇත. මෙහි ස්වාමිපුරුෂයා නම් මහා සමුද්‍රයයි.
ආකාශය නම් කාන්තාවයි. රළ පන්තීන් හස්ත යුග්මයයි
යනුවෙන් කවියා වණිනාකර ඇත. මෙහි එන ශබ්ද ධ්වනිය
මගින් මහා සමුද්‍රය මැවී පෙනෙන විවිතර දර්ශනයක්
නිර්මාණය කරයි. නළ - බල - සසළ - දළ - රළ පෙළ ආදී
ලකාර භාවිතයෙන් මහා සමුද්‍රය නැග නැග බැස බැස එන
ආකාරයක් ධ්වනිත කරයි. එපමණක් ද නොව මෙහි
අන්තර්ගත වචන භාවිතය හේතුකොට ගෙන අපූරු චිත්ත

සැලලිහිණි සංදේශය

රුපයක් මැවේ. එනම් නැඟෙමින් බැසෙමින් යන රළු
පංතීන්ගෙන් යුතු මහා සමුද්‍රය බිඳීමද චිත්තයකි. රිද්මයද ඉතා
උසස්භාව පූර්ණය. යම් වස්තුවක් දෙයක් නිබෙන අයුරින්ම
දැකීම වණිනාකිරීම කාව්‍යයේදී වාර්තාවකි. ගොඩ මඩ
දෙකම සරු සාරය එල බරය" මෙහි ඇත්තේ එබඳු
ස්වරූපයකි. කාවේයාත්ති වලින් හිනය නමුත් රහල්
නිමියන්ගේ කවිත්වය එසේ නො වේ.

සිසිවන මුවන ඉඟ සුඟ ගත හැකි මිටිනනිසි පුළු ලකුල රිය
සකයුරු නිසර නනදිසි රන් ලියෙව් රු සිරි යුත් මෙපුර
ඟනඇසිපිය හෙළන පමණින් නොවෙහි දෙවඟන

සැළලිහිණි සංදේශය

වන්නේ ඇසිපිය හෙළන නිසාය. මෙහි වාච්ඡාර්ථ ඉක්මවා
ධ්වනිතාර්ථ මතු කරයි. මටසිළිටි වදන් තුළින් ඕරෝ ගුණය තව
තවත් වැඩි කරයි. රහල් නිමියන් කවීන්වය කෙරෙහි දක්වන
ප්‍රතිභාව විෂද කිරීම සඳහා සැළලිහිණි සංදේශයෙහි එන
සියලුම කාව්‍යයන් උදාහරණ ලෙස ගෙන විග්‍රහ කළ හැකිය.
භාවිත විචාරයෙහි සඳහන් පරිදි "කාව්‍යයන්හි වචන
ආධාරයෙන් සැදුණු මෙවැනි රූප අපේ ඉන්ද්‍රියයන් පසට ම
ගොදුරු වන බැව් පෙනෙයි. එනම් දෘෂ්‍යය නොහොත් ඇසට
ලක්වන රූපය අනුභාව නොහොත් දිවට ලක්වන රූපය ස්පර්ශ
නොහොත් ස්පර්ශය ලක්වන රූපය යනුවෙනි". මෙම
විග්‍රහයට අනුව කවියා මවන චිත්ත රූපය කුමක්දැයි යන්න
පැහැදිලිය. මෙසේ සංකල්ප රූප යොදා ගත් පමණින් ම
කාව්‍යයක් සාර්ථක හෝ අසාර්ථක වන්නේ නැත. නමුත්
සාර්ථක කාව්‍යයක සංකල්ප රූප දක්නට පුළුවන. එම
අංශයන්ගෙන් ද රහල් නිමියන්ගේ ප්‍රතිභාව මනාව පිළිබිඹු

සැලලිහිණි සංදේශය

වේ.විචිතර සංකල්ප රූප මැවීමේදී සාර්ථක ක්‍රම කීපයක් අනුගමනය කළ හැකිය. ඉන් ප්‍රධාන ස්ථානයක් උපමාවට හිමිවෙයි. උපමාවෙන් සිදුවනුයේ එක් දෙයක් තව දෙයකට සමාන කර දැක්වීමයි. ප්‍රතිභා පූර්ණ කවියා නිතරම උපමා යොදනු ලබන්නේ බුද්ධිමත් ලෙසිනි. ඒ තුළින් සජීව සංකල්ප රූප මැවීම සඳහා නවතාවයක් තිබිය යුතුය. උපමාව මගින් ජීවමාන සංකල්ප රූප මැවීමකදී වැදගත් කරුණු කීපයක් දක්නට ඇත.

1. උපමාව මගින් නිශ්චිත පැහැදිලි සංකල්ප රූප නිර්මාණය කිරීම.
2. උපමාව ප්‍රස්තුත විෂයටත් අවස්ථාවටත් උචිත වීම.
3. උපමාව පාඨකයාගේ අත්දැකීමෙහිම කොටසක් වීම යනුවෙනි.

විදෙන ලෙළෙන තරුවර පුළුකුල රැ දීහෙළන නඟන අතන නුවණඟ බැලුම් දි දීරුවන දිලෙන අබරණ කැලුම ගත යෙ දීසැළෙන පනන සිළුවැනි රඟන ලිය සැ දී

සැලලිහිණි සංදේශය

මෙහිදී කාන්තාවගේ භාව විලාශය මෙන් ම දේශ ලාලිතය කවියා පිඬුකොට දක්වා ඇත. ඔවුන් රංගනයෙහි යෙදෙන විට නෙරිපොට ලෙලදෙමින් විහිදී යයි. අංග චලනය කරයි. ඒ දෙසට දෑස් යොමු කරයි. එය අඩවන් බැල්මෙකි. රංග විලාසය කෙරෙහි පේෂ්කෂකයාගේ අවධානය යොමු වෙයි. මෙසේ රංගනයේ යෙදීම ඔබ මොබ සැළෙන පහන් සිඵ්වක් හා සමානය. එය පාඨකයාට හුරු පුරුදු අත්දැකීමකි. පහන් සමුදානයක් පහන් දැලි සමුදානයක් වැනෙන ලෙස එම අවස්ථාව කවියා දකී. ඒ සඳහා මනාව ගැළපෙන උපමාවක් යොදාගෙන ඇත. අකුරු තුනෙන් තුනට එළිසමය යොදා ඇත. පාදාන්තයේ ගුරු අක්ෂරයකින් අවසන් කර ඇත. මෙයින් නළඟනන්ගේ නර්තන විලාසය ධ්වනිත කරයි. මෙවැනි අවස්ථා පද්‍ය කීපයකින් වර්ණනා කිරීමට අවස්ථාව තිබුණත් රහල් නිමියන්ගේ ප්‍රතිභා පූර්ණ කවීත්වය නිසාම එකම පදයකින් අවසන් කර ඇත. නරුබර, පුළුකුල, හෙළන, නඟන අත, නුවණඟ බැලුම්, සැළෙන පහන් සිඵ් වැනි යෙදුම් නිසා අර්ථාන්විත සංකල්ප රූප ජනිත කරවන සුළිය. පාඨකයා තුළ නියුණු වින්දනයක් ද ජනිත කරවීමට සමත් ය.

සැළලිහිණි සංදේශය

ගනවන් මියුරු නද දෙන ගුවන වන් විටවිලසින් මෙමා කරවන
මිතුර මන් තුට

රහල් හිමියන් සැළලිහි තෙමේ උපමා කර ඇත්තේ වැනි
වළාවකටය. වැනි වළාවක් ආකාශයෙහි පාවෙනු දැකීම
මොනරු තුටු වන්නා සේ ම සැළලිහිණියා දැකීම ද කවියාගේ
සතුටට කරුණකි. වැනි වළාකුල අර්ථවත් වස්තුවකි. එවැනි
වස්තුවක් දූත කාර්යයෙහි යෙදවීමෙන් එම කාර්යය ඉටුවන
බැව් ඇඟවීම ප්‍රශස්තය. කාලිදාසයන්ගේ මේඝදූතයෙහි ද
මෙවැනි අවස්ථාවක් දක්නට ඇත. සොබාදහම සුන්දර ලෙස
වර්ණනාවට ලක්කර ගත් අවස්ථාවද ලගන්නා සුලුය.

සැළලිහිණි සංදේශය

වන සිරි පියුම් රා බඳ රණ බරණ යුරුවට පිපි සුපුල් දුන්නේ
මල් මුරුත තුරුබිඟු පිරි වැරූ ඔලු පුලැඹුලවල තුඹු
රූහිම සරි සිහිල් දිය හෙබ දැක යන් මිතු රූ මෙනිදී වනය
කාන්තාවකට උපමා කරයි. දුනුකේ මුරුත ආදී ගස්වල මල්
වනය නැමති කාන්තාව පැළඳි ආභරණ වැනි ය. ඔලු හෙළිමි
මානෙල් යන මල්වලින් පිරී ගිය නිම වැනි සීතල ජලාශවලින් ද
යුක්ත වූ වනය වර්ණනා කිරීමෙන් දක්වා ඇති විචිත්රතාවෙන්
ද රහල් නිමියන්ගේ ප්‍රතිභාව නිසර්ග කවිසම්පන්නිය
උත්පාදක ශක්තිය පෙන්නුම් කරයි

